

דבר אחר חגור חרבך על ירכך גיבור. מאן גיבור - מי שיוציא לדרכך, ימaken עצמו בתפלתך של רבונו ויזדרו באךך הוזה, חרב עליונה, בתפלתך ובקשנות עד שלא יצא לדרכך, בכתוב (תהלים פה) אדק לפניו יבלך וינשם וינשם לדרכך פעמיו.

בא ראה, זבולון פמייד יצא לדרךים ולשבילים וערוך קרבות, והזדרו בחרב העליונה הוזה בתפלתך ובקשנות עד שלא יצא לדרכך, ואנו נצח את העמים והתגבר עליהם. ואם אמר, יהוקה חרי נתן לנו לערך קרבות ותקונים בחרב הוז, למה זבולון?

אלא. בא ראה, שניים עשר המשכטים הלו, כלם תקון של המלכה הם. שני תקונים של נקבות אמר שלמה בשיר השירים, אחד לרועה העליון - יובל, ואחד לכלה - שנת השמטה. תקון אחד למעלה, ותקון אחד למיטה. גם מעשה בראשית הוא כך, בשני המקומות הללו. מעשה אחד למעלה, ומעשה אחד למיטה, וכן נפתחה התורה בב', מעשה שלמטה כמעשה שלמעלה. זה עושה עולם העליון, וזה עושה עולם התחתון. כמו זה.

שני תקונים של נקבות אמר שלמה, אחד למעלה ואחד למיטה. אחד למיטה - בתקון עליון של שם הקדוש. אחד למיטה - בתקון מחתון כמו שלמעלה.

בא ראה, אשורי חילקו של יעקב הקדוש שזכה לוזה. ותרי נתבאר, כיום שנברא העולם לא נמצאה מיטה שלמה כמו מיטה של יעקב, ובשעה שרצה להסתלק מן העולם, או קיה שלם בכל אדריו. אברם מימינו, יצחק משמאלייה, הוא

דבר אחר, חגור מרבק על ירכך גיבור. מאן דנפיק בארכא, יתכן גרמיה בצלותא דמאייה, ויזדרו בהאי צדק, חרב עלאה, בצלותא ובעתין עד לא יפוק לארכא. בדכתיב, (תהלים פה) אדק לפניו יבלך וינשם לדרכך פעמיו.

הא חי, זבולון נפיק תדריא לשביבין וארכין, ואଘ קרבין, ואזדרו בהאי חרב עלאה, בצלותא ובעתין, עד לא נפיק בארכא, וכדין נצח עמיין, ואתפקף עלייהו. וαι תמא יהודה, הא אתקון בהאי, לאଘ קרבין, ותקוניין, בהאי חרב, אמא זבולון.

אלא. פא חי, הגי תריסר שבטים, כלחו תקינה דמטרוניא הוו. תרין תקונין דנוקבי אמר שלמה בשיר השירים, חד לרעיה עלאה יובל, וחד לכלה, שנת השמשיטה. חד תקינה לעילא, וחד תקונא לתפא. עובדא דבראשית, הבי הוא נמי, בהני תרי אתרי, חד עובדא לעילא, וחד עובדא לתפא, ועל דא פתיחא דאוריתא בב'. עובדא דلتפא, בגונא דלעילא, דא עבר עלמא עלאה, ודא עבר עלמא לתפא. בגונא ד. דא.

תרין תקונין דנוקבי קאמר שלמה, חד לעילא, וחד לתפא. חד לעילא, בתקונא עלאה דשما קדייש. חד לתפא, בתקונא לתאה בגונא דלעילא.

הא חי, זבחה חולקיה דיעקב קדייש, דזבח להאי. והא אתרמר, מיומא דאתברי עלמא, לא אשתחע ערסא שלימנתא כערסיה דיעקב. ובשעתא דבעא לאסתלקא מעולם, כדין היה שלם, בכל סטרוי. אברם מימיניה, יצחק משמאלייה, הוא